ఎర్రసీత

గొల్లపూడి మారుతీరావు

(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

(గత సంచిక తరువాయి)

15

నందిత భర్త సినిమా యాక్టర్ లాగా ఉంటాడు. ఆనందానికి ఆవలిగట్టులాగా ఉంటాడు. ప్రపంచాన్ని జయించినట్టుంటాడు. అన్ని సమస్యలకీ పరిష్కారం తెలిసినవాడిలాగా ఉంటాడు. అన్నిటికి మించి ఆనందంగా కనిపిస్తాడు.

ఈ లక్షణాలన్నీ లక్ష్మీపతిలో ఉన్నాయి. ఎప్పుడూ జీన్సే వాడతాడు. రేబాన్ కళ్ళజోడు పెడతాడు. జర్దాఫానీ పత్తీ బీడా వేస్తాడు. దిలీప్ కుమార్‌లాగా వంకర చిరునవ్వు నవ్వుతాడు. నుదుటిమీద జుత్తు పడేటట్టు చూస్తాడు. ఎప్పటికప్పుడు పడకపోయినా ఆ జుత్తును ఎగరేస్తూంటాడు.. బులెట్ మోటారు సైకిలు నడుపుతాడు.

ఇంతకీ ఇతనెవరు? ఫుడ్ కార్పొరేషన్‌లో గుమాస్తా. ఇంత డబ్బు ఇంత షోకు ఎలా వచ్చింది? పెద్ద ఆస్తిపాస్తులున్న కుటుంబం కాదు. మరి కుందయ్య ఎక్కువ కట్నం ఇవ్వలేదు. అయినా నందితని ఎందుకు చేసుకున్నాడు? కారణం నందిత సీతకి చెప్పింది. ఆయనకి నందిత చిరునవ్వు నచ్చింది. నందిత బాబ్డ్ హెయిర్ నచ్చింది. మచ్‌ఖండ్‌లో ఉన్నా మద్రాసు కల్చర్ ఆమె ముఖంలో కనిపించింది. వెరసి - బులెట్ వెనక సీటు మీద నందిత కూర్చుంటే 'బులెట్' కోసమే పుట్టినట్టు కనిపించడం నచ్చింది.

కాపరానికి వచ్చిన రెండో వారంలోనే భర్తని తీసుకుని ఇల్లు వెతుక్కుంటూ వచ్చింది నందిత. ఆ రావడం రావడం పెద్ద నాటకం జరిపేశాడు పతి - ఉద్దేశించికాదు, అనుకోకుండా.

నందిత, పతి ఇంటికి వచ్చినప్పుడు మాల్యాద్రి ఇంట్లోంచి బయటికి వస్తున్నాడు.

"హల్లో మిస్టర్ సీతాపతీ! నా పేరు పతి. ఈమె నా భార్య. మీ భార్య స్నేహితురాలు." మాల్యాద్రి నిర్ఘాంతపోయాడు. ఈ కొత్తమనిషి ఎవరో తెలియలేదు. నందితని కానీ, లక్ష్మీపతిని కానీ ఎప్పుడూ చూడలేదు. తెల్లబోతున్న అతన్ని చూసి చిరునవ్వు నవ్వాడు పతి.

"మీరెందుకు తెల్లబోతున్నారో తెలుసు. నేను మీకు తెలియదు కానీ, మీరు నాకు పరోక్షంగా తెలుసు. మీ ఉద్యోగం తెలుసు. మీ అలవాట్లు తెలుసు.." విచిత్రం ఏమిటంటే, నందిత కూడా కొండలరావుని చూడలేదు.

"నందితా! మీ ఫ్రెండు చాలా లక్కీ. సీతాపతి గారు ఇంత ఆధునికంగా ఉంటారు అనుకోలేదు. ఈయనకి జీన్స్ అలవాటు చేసి, చిన్న విస్కీ బాటిలు బహుమతిగా ఇస్తే నా సర్కిల్‌కి వచ్చేస్తారు."

అప్పటికి మాల్యాద్రికి కాస్త అర్థమైంది - ఈ వచ్చిన దంపతులు సీత కోసం వచ్చారని.

సీత అప్పుడే బాత్ రూం లోంచి ముఖం కడుక్కుని వస్తోంది.

"సీతాజీ! మీ పేరు సీతని నా కెవరూ చెప్పనక్కరలేదు. నేను ఆర్టిస్టుని కాదు కానీ, నన్నర్థం చేసుకునే ఆర్టిస్టు పక్కనుంటే మీ బొమ్మని అచ్చుగుద్దినట్టు వేయించేయగలను. "

నందిత నవ్వుతోంది. సీత కంగారు పడుతోంది. జరుగుతున్న గందరగోళం అర్థమైన మాల్యాద్రి ముఖంలో కూడా చిన్న చిరునవ్వు మొలిచింది.

మెడలో వేలాడుతున్న పోలరాయిడ్ తీశాడు. "ఫోటోలు తీస్తాను కానీ, ఫోటో కోసం రెడీగా లేని దంపతుల ఫోటోలు తియ్యడంలో, వాటిని చూసుకుని ఆ సందర్భాన్ని గుర్తుచేసుకోవడంలో థ్రిల్ ఉంది."

ఇప్పటికి సీతకి అర్థమైంది జరుగుతున్న భాగోతం, "చూడండి, మీరు.." అని పతికి ఏదో చెప్పబోయింది.

"మిసెస్ సీతా! మనం రాబోయే పది సంవత్సరాల్లో వెయ్యి సార్లు కలుస్తాం. కానీ మొదటిసారి కలిసిన సందర్భం మళ్ళీ రాదు" అంటూ జేబులోని బాల్ పాయింట్ పెన్ తీసి నుదుటిమీద నీలి రంగు చుక్క దిద్దాడు. సీత కంగారు పడిపోయింది. నందిత భర్త హడావుడి చూసి ఆనందిస్తోంది.

సీతని మాల్యాద్రి పక్కకి లాగాడు పతి. "నవ్వండి సార్! ఈ పెయింటింగ్ దేవుడు చాలా అద్భుతంగా చేశాడు. మీ ఆవిడ మీద చెయ్యి వెయ్యండి, సార్! రొమాంటిక్ గా ఉంటుంది."

"ఛీ! ఛీ ఏమీటిదంతా?" అని దూరంగా జరగబోయింది సీత. పతి ఆమె దారికి అడ్డం నిలిచాడు. సీత అనుకోకుండా మాల్యాద్రి వైపు జరిగింది. నందిత మాల్యాద్రి చేతిని సీత భుజం మీద వేసింది. ఆక్షణంలో పోలరాయిడ్ కన్ను జిగ్గుమంది. "అమ్మయ్య! నా కిప్పుడు మనశ్శాంతిగా ఉంది!" అని గుమ్మంలో చతికిలపడ్డాడు పతి - కెమెరాలోంచి బయటికి వస్తున్న ఫోటోని చూసుకుంటూ.

సీత ఇంట్లోకి పారిపోయింది. నందిత సీత వెనక లోపలికి వెళ్ళింది నవ్వుతూ.

"ఇంక చెప్పండి సార్, మీ కథ! మద్రాసులో ఉండే మీరు నాలాగే మచ్ఖండ్ అమ్మాయి వలలో ఎలా పడ్డారో?"

మాల్యాద్రి, పతి పక్కనే కూర్చున్నాడు. "మీరు బాగా మాట్లాడుతారు. ఫోటోలు బాగా తీస్తారు. కానీ ఏ భార్యకి ఎవరు భర్తో సరిగ్గా తెలుసుకోలేరు. కారణం - తెలుసుకోవడానికి మీరెక్కువ శ్రమ పడరు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే యు ఆర్ స్టుపిడ్!"

పతి ముఖంలో నవ్వు ఉన్నట్టుండి మాయమైంది. అతని చేతిలో ఫోటోలో స్పుటంగా బొమ్మలు తేలాయి. నిర్ఘాంతబోతున్న సీత చెయ్యి, ఆ చేతిని కదిపే నందిత చెయ్యి, పిచ్చి నవ్వు నవ్వుతున్న మాల్యాద్రి ముఖం..

"సీత నా భార్య కాదు. నేను పెళ్ళాం కోసం మచ్ఖండ్ దాకా పోలేదు. మచిలీపట్నం దాకా వెళ్ళాను. అంతే!"

లక్ష్మీపతి తేరుకునేలోగా మాల్యాద్రి మాయమయ్యాడు. విషయం అర్థం కాగానే ఇల్లు ఎగిరిపోయేలాగా పిడుగు పడ్డట్టు పతి ఇవ్వడం ప్రారంభించాడు. అప్పటికి సీత చీర మార్చుకుంది. నందిత, సీత వరండాలోకి వచ్చారు.

"భలేవారండీ మీరు! మీ గడబిడతో నేనూ కంగారు పడిపోయాను. ఆయన ముఖం నాకూ గుర్తులేదు. పాపం సీతని ఇబ్బంది పెట్టేశాం. ఆయనెవరో తెలుసా?"

పతి ఇంకా నవ్వుతూనే ఉన్నాడు.

మరో కారణానికి నవ్వు ఉన్నట్టుండి ఆగిపోయింది. అప్పుడే ఇంటిముందు కొండలరావు మిల్లు యూనిఫారంతో సైకిలు దిగాడు. మరకలు పడిన అతని బట్టలు అలసిపోయిన ముఖం, రెండు నెలలుగా క్షవరం లేని జుత్తు. సీత అతన్ని కలిశాక మొదటిసారిగా అసహ్యంగా కనిపించాడు.

నందిత, పతి ఇద్దరూ తెల్లబోయారు, నవ్వడం సీత వంతయింది. "ఇప్పుడు కావాలంటే మా ఇద్దరికీ ఫోటో తియ్యండి!" అంటు కొండలరావు టిఫిన్ కారియర్ అందుకుంది. కొండలరావు లక్ష్మీపతిని చూస్తూనే సైకిలుని స్టాండు వేసి నిలబెట్టాడు.

"మీరు కుందయ్యగారి అమ్మాయి, అవునా?" అన్నాడు నందితని చుస్తూ, నందిత లేని నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకుని తలూపింది. పతిని చూపిస్తూ "మావారు" అంది పతిలో ఇంతవరకు కనిపించిన హాస్యమల్లా మాయమైంది. "హలో!" అన్నాడు పతి.

"ఇప్పుడే వస్తాను" అంటూ బాత్ రూంలోకి మాయమయ్యాడు కొండలరావు. అతని వెనక తువ్వాలుతో నడిచింది సీత.

"కమాన్! నటించడం నేను మీకు నేర్పాలా? ఎవరి భర్తలు ఎలా ఉండాలో నిర్ణయించేది మీరా, దేవుడా? కాస్త నవ్వండి బాబూ!" అంది నందిత భర్త చెవిలో.

సీత వచ్చేసరికి పతి తేరుకున్నాడు. "సీతగారూ! మీ గురించి నాకు నందిత అంతా చెప్పింది. కానీ మీ వారి గురించి మీరు నందితకి చెప్పలేదు. కనుక ఆవిడ నాకు చెప్పలేదు!" అని చేతిలో ఫోటోని చూస్తూ "ఈ ఫోటో బ్రహ్మదేవుడికి పంపెట్టు! వెంటనే మీ వారికి చూపించండి. కాపరాలు చెడిపోవు!" అని ఆమె చేతికిచ్చాడు. చేతికి అందీ అందగానే నలిపేసి గిరాటువేసింది సీత.

ఆ తర్వాత కొండలరావు గళ్ళలుంగీ కట్టుకుని వచ్చాడు నవ్వుతూ. కానీ ఆ తర్వాత చచ్చుపడిన సాయంకాలానికి ఎవరూ ప్రాణం పోయలేకపోయారు.

నందిత తాము ఉంటున్న ఫ్లాట్ నంబరు ఇచ్చింది. "ఫోన్ చెయ్యవోయ్! మా వారికి ఫ్రెండ్స్ ఉన్నారు. కారులో వచ్చి పికప్ చేస్తాం. నువ్వూ, మీ ఆయనా రావాలంటే - అన్నానగర్ సౌత్ ఎక్స్ టెన్షన్‌కి వచ్చి. కొఠారీ అపార్ట్ మెంట్స్ అంటే ఎవరైనా చెపుతారు" అంది.

ఏమైనా, ఆ సాయంకాలం మొదటిసారిగా కొండలరావు భార్య అయినందుకు సీత కుంచించుకుపోయింది. సీతకి అంత నాగరికమైన స్నేహితులు ఉన్నందుకు కొండలరావు మొదటిసారిగా గర్వపడిపోయాడు.

●●●

నీళ్ళు పోసుకున్నాక కొందరిలో మార్పు కనిపించదు. నెలలు నిండకపోయినా కొందరు నీళ్ళు నిండిన పూర్ణకుంభంలాగా కనిపిస్తారు. కానీ *మాతృత్వం స్త్రీత్వానికి పట్టాభిషేకం. ఆ దశలో ఆ ముఖాల్లో కనిపించే సంపూర్ణత్వం అపూర్వం. భగవంతుడు తన కర్తవ్యానికి ఎన్నుకున్న ఈ లోకపు అద్భుతమైన ప్రతినిధి స్త్రీ. ఆయన సాధించాలనుకున్నది సాధించడానికి స్త్రీ ఒక కారకం.*

సీత నెలలు నిండుతున్నకొద్దీ నీళ్ళు నిండిన కుండలాగా బరువెక్కింది. నందిత వచ్చి వెళ్ళినప్పటినుంచీ ఆ ఇంటి మీదా, రేణూ, మాల్యాద్రితో కలిసి ఉండే ఏర్పాటు మీదా ఓ విధమైన వెగటు ప్రారంభమైంది.

ఏ రోజూ మాల్యాద్రి కంటపడకుండా జాగ్రత్త పడింది. నిజానికి ఆ అవసరం, ప్రయత్నం చెయ్యవలసిరాలేదు. కారణం - పదిహేను రోజులపాటు మాల్యాద్రి కాంపుకి వెళ్ళాడు.

మధ్య మధ్య కొండలరావు చెయ్యి కాల్చుకుంటుంటున్నాడు. వీలైనంతగా సీతకి విశ్రాంతి ఇవ్వాలని అతని తాపత్రయం. ఓసారి అడిగాడు. "పురిటికి మచ్‌ఖండ్ వెళతావా?"

మచ్‌ఖండ్‌లో తను గేదెలు కాసిన అడవులూ, సరదాగా రోజంతా చెట్ల మధ్య పరుగులూ, డుడుమా పరిసరాలూ, డ్యూటీ నుంచి వచ్చినప్పుడల్లా తన కోసం ప్రత్యేకంగా తాటి ముంజెలు కేరేజీలో నింపుకుని తెచ్చిన తండ్రీ, నిషిత్ నాయక్ గారింట్లో ఒరియా చేప వేపుడు కూరా.. అన్నీ జ్ఞాపకం వచ్చాయి. ఒక్కసారి ఆ పరిసరాలన్నీ తిరగాలని మనస్సు ఉవ్విళ్ళూరింది. కానీ ఉన్నట్టుండి కొండ మీద గెస్ట్ హౌస్ జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆ గెస్ట్ హౌస్ వల్ల కాకపోతే తను ఇంతదూరం వచ్చేది కాదేమో!

స్టౌ ముందు కూర చేస్తూన్న కొండలరావుని చూసింది. ఈ పెళ్ళి వల్ల తనేమైనా నష్టపోయిందా? కొండలరావు దీపం వెలుగులో పదేళ్ళ చిన్నవాడిలాగా కనిపిస్తున్నాడు. తన కష్టాన్ని తెలిసి, తన మనస్సు ఎరిగి, ఏనాడైనా తనని దగ్గరకు తీసుకున్నాడే కాని.

"ఏమండీ!" పిలిచింది.

కొండలరావు చూశాడు. దగ్గరకు రమ్మని సంజ్ఞ చేసింది. నుదుటి మీద మసి కొంగుతో తుడిచింది. కిరసనాయిలు వాసన కొడుతున్నాడు. తన పెదాలతో అతని పెదాల కిరసనాయిలు వాసన తుడించింది.

"కడుపులో పాప కదులుతోంది. చూశారా?" అంది.

అది నిజంకాదు.

అతని తలని తన కడుపు మీద ఆనించుకుంది. ప్రపంచంలో ఎక్కడా లేని ప్రశాంతత, నమ్మకం మనస్సు నిండాయి.

గుమ్మం దగ్గర ఎవరో నిలబడినట్లయింది. చూస్తే - మాల్యాద్రి. ఆ రోజు తర్వాత అదే చూడడం, చటుక్కున కొండలరావు లేచాడు. సిగ్గుతో చచ్చిపోయింది సీత.

"తాళాలు..?"

ఆ సాయంకాలం నగిషీలు చెక్కిన ముక్కాలి పీట లోనికి తీసుకొచ్చాడు కొండలరావు. మాల్యాద్రి ఇచ్చాడట. కాంప్‌లో స్వయంగా కూర్చుని తయారుచేశాడట. చాలా అందంగా, చాలా గొప్పగా ఉంది ముక్కాలిపీట. మాల్యాద్రి పనితనమంతా ఆ పీటలో కనిపించింది.

ఆ పీటకి అంత పనితనం అక్కరలేదు. కానీ మాల్యాద్రి ఎంత మనసు పెట్టాడో దాన్ని చూస్తే అర్థమవుతుంది. దాని మీద కూర్చుంటే - తల్లిలాగా - శరీరాన్ని తనలో ఇముడ్చుకునే పల్లం ఉంచాడు.

సీత స్నానం చేసినప్పుడల్లా ఇబ్బంది పడుతోంది. బరువెక్కిన శరీరంతో కూర్చుని స్నానం చెయ్యడంలో శ్రమ బాగా తెలుస్తోంది. కానీ ఆ సమస్యకి పరిష్కారం తెలియలేదు. పొడుగ్గా ఉన్న భర్త పొట్టి భార్యని ముద్దుపెట్టుకోవడం వాళ్ళిద్దరికే తెలిసిన ఒడుపు. ముక్కుమీద కోపం ఉందంటే భర్త కోపాన్ని ఎంత సుళువుగా తీర్చాలో భార్యకి తెలియడం ఆ దాంపత్యంలో రహస్యం. బరువెక్కిన సీత శరీరానికి చక్కని సౌకర్యం, ఒడుపు ఎరిగి కొండలరావు చెయ్యాల్సిన, చేస్తే చెల్లే ప్రక్రియ. కానీ ఆ పని మాల్యాద్రి చేశాడు. ఆ ఆలోచన సీత మనస్సులో వచ్చినప్పుడు కోపంతో ఆ మనస్సు కుతకుతలాడింది. తన శరీరం బరువు. తన శరీరంలో అలసటా, తనకి అక్కరకు వచ్చే సౌకర్యం - ఒక్కరికే తెలియాలి. ఆ ఒక్కరూ మాల్యాద్రి కాదు. ఈ ముక్కాలి పీట తనకు ఉపకారం కాదు. తన భర్త అసమర్థతకి ఎత్తిపొడుపు. వెక్కిరింత.

ఆ ఉదయం బాత్ రూములో కూర్చుని శ్రమపడి ఆ ముక్కాలి పీటని విరగ్గొట్టింది. అంతేకాదు. ముక్కాలి పీట విరిగిపోయిందని మాల్యాద్రికి తెలిసేటట్టు బాత్ రూములోనే అతనికి కనిపించే చోట పడేసింది.

రెండు రోజులైనా ముక్కాలి పీట అక్కడే ఉంది. మాల్యాద్రిలో అనుకంపన తనకి తెలియలేదు. అసలు మాల్యాద్రి ఛాయలే ఇంట్లో కనిపించలేదు. ఇల్లు వదిలి కాంప్‌కి వెళితే తాళాలు ఇంట్లో ఇచ్చిపోతాడు. ఇవ్వలేదంటే మాల్యాద్రి ఊళ్ళోనే ఉండి ఉండాలి.

అతని జాడ తెలియకపోవడం, ముక్కాలి పీట అక్కడే పడి ఉండడం సీతని మరింత బాధపెట్టింది.

తన కోపానికి పర్యవసానం ఎప్పుడు? ఆ కోపం ఎదుటి వ్యక్తి మీద ప్రతిఫలించినప్పుడు. *నీ అధికారానికి పర్యవసానం ఎదుటి వ్యక్తి ఒదుగుబాటు. నీ పగకి పర్యవసానం ఎదుటి వ్యక్తి బాధ. నీ కసికి పర్యవసానం ఎదుటి వ్యక్తికి నువ్వు కలిగించిన హింస.*

ముక్కాలి పేట విరగొట్టినప్పుడు - అలా విరగ్గొట్టడం మాల్యాద్రికి తెలియాలనీ, తెలిసి అతను బాధపడాలనీ ఆమె మనస్సులో ఆలోచన. ఆ సూచనలు కనిపించనప్పుడు ఆమెలో ఓ విధమైన ఉదాసీనత రేగింది.

ఉన్నట్టుండి ఆమెకి దుఃఖం పెల్లుబికింది.

ఆ రాత్రి డ్యూటీ నుంచి వచ్చినప్పుడు కొండలరావుని ఓ కోరిక కోరింది "భార్య నిండు చూలాలిగా ఉన్నప్పుడు కోరే కోరికను భర్త కాదనకూడదు!" అని హెచ్చరించింది.

కొండలరావు భయపడ్డాడు. అయినా సీత తన స్థాయిని, అంతస్తునీ తెలుసుకోకుండా ఆకాశానికి ఎగిరే మనిషి కాదు.

"అలాగే తీరుస్తాను, ఏమిటది చెప్పు?" అన్నాడు.

"మనం వెంటనే ఈ ఇల్లు ఖాళీ చేసి ఎక్కడికైనా పోదాం!" అంది ఆవేశంగా.

16

పురిటికి మచ్‌ఖండ్‌కి వెళ్ళనంది సీత. కారణం అక్కడ సౌకర్యాల మాట ఎలా ఉన్నా, కొండలరావు కంటే కావలసిన వాళ్ళెవరూ లేరు. చిన్నమ్మకి ఉండుండి ఫిట్స్ వస్తున్నాయి. ఈ సమయంలో సైరంధ్రే ఆమెకి తోడయింది. సవతిని తీసుకుని సైరంధ్రి రథాకోల్ చేరింది. అదంతా అడివి. మచ్‌ఖండ్‌కి ఉన్నపాటి సౌకర్యాలూ లేవు. సీతకి ఎక్కువ ఆలోచించాల్సిన అవసరం లేకపోయింది. కాక, మద్రాసు కంటే సౌకర్యాలు ఎక్కడ కుదురుతాయి? ఆ నిర్ణయం ఎంత మంచిదయిందో ఆ నిర్ణయం కారణంగానే తనూ, బిడ్డ బతికి బట్టకట్టిన విషయం పురిటి రోజు కానీ తెలిసి రాలేదు.

రేణూకి కూతురు పుట్టింది. మాల్యాద్రి ఆ రోజంతా విసుక్కుని కన్న పెళ్ళాం మీద, ఇచ్చిన దేవుడి మీదా విరుచుకుపడి మొదటిసారిగా ఇంట్లో మందు తాగి, రాత్రి బాత్ రూంలో జారిపడి చెయ్యి విరుచుకున్నాడు. అక్కడికి ఆ వీరంగం పూర్తయింది. అంతేకాదు. ***కొందరికి జాతకాల మీదా, దైవికమయిన పరిణామం మీదా నమ్మకం ఉండకపోవచ్చు. వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే ఓ సంఘటనకి తర్వాతి జీవితమంతా పర్యవసానంగా కనిపిస్తుంది.*** మాల్యాద్రికి ఆడపిల్ల ఇష్టంలేదు. కాని ఆడపిల్లే పుట్టింది. ఆ అమ్మాయిని వెంకట నరుసు అని పిలుద్దామనుకున్నాడు. కానీ రేణూ మొదటిసారిగా గొడవపెట్టి దీప అనిపేరు పెట్టింది. ఆ అమ్మాయి పుట్టిందని తెలిసిన రోజునే చెయ్యి విరిగింది. ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి తన మిత్రుడు ప్రారంభించిన ఏదో ఎలక్ట్రానిక్ వ్యాపారంలో పార్ట్‌నర్‌గా చేరాడు. ఆరేడు నెలలు ఆదాయం లేని కారణంగా స్కూటరు అమ్మేశాడు. ఆ రోజుల్లోనే రాత్రివేళ మందు డోసుని నాలుగు నుంచి ఆరు పెగ్గులకి పెంచాడు. గెడ్డాన్ని మూడేసి రోజులకి ఓసారి చెయ్యడం ప్రారంభించాడు. ఇవన్నీ అతని జీవితం క్రమేపీ దిగజారుతోందనడానికి నిదర్శనాలు కావు. నిజానికి ఓ గొప్ప జీవితానికివి పురిటి నొప్పులు. కాని అప్పటికి అతనికి ఆ గొప్ప జీవితం ఏమిటో తెలీదు. పురిటినొప్పులే తెలుసు. అవి దుర్భరంగా ఉండడం తెలుసు.

ఇప్పుడిప్పుడు మాల్యాద్రి తరచు కొండలరావు మీదా, సీత మీదా ఆధారపడడం ప్రారంభించాడు. చాలాసార్లు రాత్రివేళ మజ్జిగ కోసం, పొద్దున్నే నిమ్మకాయ కోసం గుమ్మం దగ్గర నిలబడ్డాడు. ఆ సందర్భాలలో అతని మీద సీతకి జాలి కలగలేదు. కష్టానికి లొంగిపోయే మనుషుల మీద సీతకి సానుభూతి లేదు. కష్టాలకి అడ్డంపడి నష్టపోయాకయినా ఎదిరించే స్వభావం ఆమెది. అయితే ఇదివరకటి పొగరు, హుందాతనం మాల్యాద్రిలో తగ్గింది. చాలా గంటలు ఇంట్లోనే గడపడం హోంగోవర్ వల్లా, నిరుద్యోగంవల్లా జరుగుతోంది.

సీతకి పురుడు రెండో జన్మ. నెలలు నిండేనాటికి ఒంట్లో నీరు పట్టింది. కళ్ళువాచాయి. ఇద్దరి మనుషుల బరువెక్కింది. తీరా నొప్పులు వచ్చే టైంకి కొండలరావు సెలవు పెట్టాడు. కాని అతను సెలవు పెట్టిన టైంలో నొప్పులు రాలేదు. మధ్యాహ్నం కూడా తాగి మాల్యాద్రి ఇంట్లో పడుకున్న టైంలో నొప్పులు ఎక్కువయాయి. ఉన్నట్టుండి సీత గావుకేకకి అంత మత్తులోనూ తుళ్ళిపడి లేచాడు.

చెప్పడం తప్పు. అంత మత్తులోనూ తుళ్ళి లేచేంత గావుకేక పెట్టింది సీత. నేలమీద ఉన్న పరువు మీద విలవిలలాడుతున్న సీతని చూసి మాల్యాద్రి కంగారుపడ్డాడు. ఏం చెయ్యాలో తెలీలేదు.

అంత బాధలోనూ "అలా చూస్తారేం, ఫూల్. రిక్షా పిలవండి" అంది సీత పెదాలతో బాధని బిగపడుతూ. అది బాధ ఆమెకిచ్చిన చొరవ. సంస్కారం సెలవు తీసుకున్న క్షణం కాదు.

'ఫూల్' అన్న పిలుపు అతని మత్తుని విడగొట్టింది. స్వతహాగా మాల్యాద్రి అసమర్థుడేం కాదు. దక్షతగల మగాడు దక్షత చూపగల కారణంగా గర్వపడే మగాడు. ఆ క్షణంలో మాల్యాద్రి అది అయాడు.

తూకంగా మాల్యాద్రి సీతని ఒడిసి పట్టుకుని లేపాడు. ఆమె చేతిని తన భుజం చుట్టూ వేసుకున్నాడు. ఆమె కూడా ఆశ్చర్యపోయేటంత ఒడుపుగా ఆమెని నడిపించుకుని రోడ్డుమీదకి వచ్చాడు. మరో పదినిముషాల్లో ఇద్దరూ రిక్షాలో ఉన్నారు. ఉబ్బిన ఆ శరీరం ఇరుకయిన రిక్షాలో సగం మాల్యాద్రి ఒడిలోనే ఉంది. అయితే ఆ క్షణంలో సీత కష్టపడే తల్లి. మాల్యాద్రి ఆదుకునే బిడ్డ.

కల్యాణి ఆసుపత్రిలో చేరడం సీతకి తెలీదు. తర్వాత ఆరురోజులకు కాని ఆమె కళ్ళు విప్పలేదు. ఈలోగా ఆమెకి నాలుగు సీసాల రక్తం ఎక్కించడం, జ్వరం 106 దాకా పోవడం, ఆమె ఒంటిమీదా, నుదుటి మీదా ఐసుపెట్టడం, ఆమె మగపిల్లాడిని ప్రసవించడం, కనీసం రెండుసార్లయినా డాక్టర్లు పెద్ద ప్రాణం మీద ఆశ వదులుకోవడం, ఒకేసారి కొండలరావు పసిపిల్లవాడిలాగా భోరుమనడం, ఆరురోజులూ డ్రింకు మానేసి మాల్యాద్రి ఆసుపత్రిలోనే ఉండడం - ఇవేవీ తెలీవు.

కొడుక్కి సీత అందం రాలేదు. కాని కొండలరావు తెలుపు వచ్చింది. సీత కళ్ళు వచ్చాయి. కొండలరావు నాజూకుతనం తెలిసింది. వెరసి కొడుకు అందంగా ఉన్నాడు. తల్లిని చంపి బతికించిన కొడుకుని ఎందుకనో ఆప్యాయంగా దగ్గరికి తీసుకోలేదు కొండలరావు. కొడుకు పుట్టినందుకు ఆనందంగానే ఉన్నా సీత పట్ల చూపిన ప్రేమని కొడుకు మీద చూపలేకపోయాడు.

సీత మామూలు మనిషి కావడానికి చాలా రోజులు పట్టింది. అన్ని రోజులూ ఆసుపత్రిలో వైద్యసౌకర్యాలు పొందడం కొండలరావు తాహతుకు మించిన పని. అందుకని సీత ఏ కాస్తో కోలుకోగానే ఆమెనీ, బిడ్డనీ ఇంటికి తీసుకొచ్చేశాడు.

తల్లి శరీరంలో రక్తం తగినంత లేని కారణంగా బిడ్డ ఆరోగ్యంగా మారడానికి ఎక్కువ సమయం పట్టలేదు. అయితే సీత శరీరంలో బలం కంటే, మరొకరి మీద ఆధారపడకూడదన్న పట్టుదల బలం ఎక్కువ. అది శరీరాన్ని ఏదో విధంగా, కాని విచిత్రంగా తగినంత ప్రయోజనకరంగా లేపి కూర్చోపెట్టింది. నెల తిరగకుండా కొండలరావు అభ్యంతరం తెలుపుతున్నా సీత తన పని, తన భర్త పనీ చేసుకునే స్థితికి వచ్చింది.

ఆ రోజుల్లోనే ఓ రాత్రి 24 గంటల్లోనే కనీసం 23 గంటలు మూలుగులాగా ఏడుస్తూ గడిపే కొడుకుని గుర్తుపెట్టుకోడానికి ఏదో ఒక పేరు అవసరమని తల్లితండ్రులిద్దరూ అనుకున్నారు. బారసాల, నామకరణ మహోత్సవం ఏమీ లేదు. ఆ బిడ్డ ఎన్నాళ్ళు బతుకుతాడో, అసలు బతుకుతాడో లేదో తెలీదు. అయితే పోయినా వాడిని గుర్తుంచుకోవడానికి ఓ పేరు కావాలి. ఆ పేరు మధుసూదనరావు అని నిర్ణయించుకొన్నారిద్దరూ.

నిస్సహాయత, అనారోగ్యం భార్యాభర్తల్ని మరోవిధంగా దగ్గర చేస్తోంది. ఆ రోజుల్లో ఎవరు వంట చేసేవారో, ఎవరు మధుని సాకేవారో, ఎప్పుడూ ఏడుస్తూ గడిపే బిడ్డని ఎవరు వంతులవారీగా ఎత్తుకునే వారో వీటికి ఎల్లలు లేవు. తన కాళ్ళ మధ్య పడుకుని నిద్రపోయే బిడ్డని ఆ మాత్రమయినా విశ్రాంతి తీసుకోడానికి (బిడ్డకి కాదు - తనకి) ఒక్కోసారి తొడుక్కున్న లుంగీ విప్పి లేచి మరొకటి కట్టుకునేవాడు కొండలరావు. అలాంటి సందర్భాలలో మధు చచ్చిపోయినా బాగుణ్ణని అనిపించిన సందర్భం, బతికి ఏం ఉద్ధరిస్తాడులే అనిపించిన సందర్భం లేకపోలేదు

వారి ఆత్మకథలు సంవత్సరాల తర్వాత ఎవరయినా వ్రాయడానికి ఉపక్రమిస్తే ఈ ప్రశ్నలకి అపూర్వమయిన సమాధానాలు తప్పనిసరిగా దొరికేవి.

●●●

ఈ రోజుల్లోనే కొండలరావుకి ప్రమోషన్ వచ్చింది. మరో 32 రూపాయల ఆదాయం పెరిగింది. ఈ రోజుల్లో ఆ పెరుగుదల కొండంత సహాయం. ఈ అదృష్టం కొడుకు వల్ల కలిసొచ్చిందనుకోవాలా? కొండలరావు నవ్వుకొన్నాడు. ఆ డబ్బు తల్లీకొడుకుల అనారోగ్యానికి, మందులకు సరిపోయేది. ఇంక్రిమెంటుతో పాటు షిఫ్టు ఇన్‌చార్జి అయినందుకు గాను చిన్న విక్కీ మోపెడ్ ఇచ్చారు. ఇప్పుడు కొండలరావు డ్యూటీ యూనిఫారం మీద మరకలు తగ్గాయి. జుత్తు ఇది వరకటి కంటే తక్కువ నలిగేది.

ఈ రోజుల్లోనే సీతకి కొండలరావు మొదటి గాజుల జత చేయించాడు. పురిటిలో నీరు పట్టిన శరీరంలో నీరు, రక్తం ఇంకిపోగా పుల్లల్లాగ అయిన చేతులకు ఎక్కువ బంగారం అవసరంలేకపోయింది. అయితే వాటి విలువ బంగారానికి కాదు ఆ దశలో.

పురిటిలో పెద్ద గండం గడిచాక, మధుతో గడుస్తున్న ఈ రోజులు క్రమేపీ వాన వెలిసిన తర్వాత ప్రశాంతతలాగ అనిపించేది ఇద్దరికీ. ఇప్పుడిక ఆర్థికమయిన సమస్యలూ లేవు.

మధుని చూసిన డాక్టరు నాలుగోనెలలోనే మంచి మందు చెప్పారు. అన్న ప్రాశన ప్రసక్తి లేకుండా తినేవన్నీ తినిపించమన్నారు. సీత కొడుకుని కంచం ముందు వదిలేసింది. డాక్టర్లు అంతకంటే మంచి వైద్యం మధుకి చెప్పలేరనిపించింది. రెండు నెలల్లో బంతిలాగా తయారయాడు మధు.

అంతేకాదు, సీత ఆరోగ్యం కూడా విచిత్రంగా మలుపు తిరిగింది. *అనారోగ్యానికి మందు ఆనందం.*

మాల్యాద్రి కుర్రాడికి పలకరించే కోతిని స్వయంగా తయారుచేసి ఇచ్చాడు. ఈ కోతి నవ్వుతుంది. గెంతుతుంది. పాకుతుంది. కీ అయిపోతే తలవొంచుకు కూర్చుంటుంది. పురుడు అయాక మాల్యాద్రి మీద ఉన్న విముఖతాభావం సీతకి తగ్గింది. కాగా, ఓ విధమయిన కృతజ్ఞత చోటు చేసుకుంది. ఆ రోజు మాల్యాద్రి ఆదుకోకపోతే తను ఆసుపత్రికి చేరగలిగేదా?

తను అపస్మారంలో ఉండగా మాల్యాద్రి చేసిన ఉపకారం కొండలరావు చెప్పినప్పుడు కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

కూతురు పుట్టి నెలలు గడిచినా రేణూ ఇంటిముఖం పట్టలేదు. మాల్యాద్రి కూడా పట్టించుకున్నట్లు కనిపించలేదు.

మధు ఆడే కోతిని చూసినప్పుడు మాల్యాద్రి ఎంత సమర్థుడో అర్థమయింది. ఒకరోజు ప్రత్యేకంగా కోతిని అడగడానికి వచ్చాడు మాల్యాద్రి. సీత ఆశ్చర్యపోయింది. పసివాడికి బహుమతిగా ఇచ్చిన కోతిని అడిగి తీసుకోవడం విడ్డూరంగా కనిపించింది కొండలరావుకి. కాని ఆ సాయంకాలం ఇద్దరికీ కారణం తెలిసింది. నవ్వి, గెంతి, బుద్ధిగా తలవంచే కోతికి ఆ రోజు ఏడుపు నేర్పాడు మాల్యాద్రి. పెదాలు సాగదీసి, కళ్ళల్లో నల్లగుడ్డు కిందకి వేలాడేసి దిగాలుగా ముఖం పెట్టడం ఎలక్ట్రానిక్ ఏర్పాటుతో సాధించాడు మాల్యాద్రి. ఇది అద్భుతం! మాల్యాద్రి సామర్థ్యం మీదా, అతని పనితనం మీదా విపరీతమయిన గౌరవం పెరిగిపోయింది.

మాల్యాద్రిలో మరో ప్రత్యేకత ఉంది. ఏ గౌరవాన్నీ ఎక్కువ కాలం నిలుపుకోక పోవడం. మధుని ఎత్తుకుని బజారు వెళ్ళి వచ్చేసరికి కొండలరావు, మాల్యాద్రి కలిసి మందు తాగడం గమనించి నిర్ఘాంతపోయింది. కొండలరావు మందు తాగడం ఎప్పుడూ చూడలేదు సీత. బీరుసీసా ఎత్తుకుని తాగుతూ, సిగరెట్టు పొగ వదులుతూ, నవ్వుతూ కబుర్లు చెపుతున్న కొండలరావు తనకి కొత్త. కొండలరావుని చూసి సీతకి కోపం రాలేదు. నవ్వొచ్చింది. కారు మెకానిక్కు విమానంలో కూర్చున్నట్లు బీరు సీసా కిరసనాయిలు బుడ్డిలాగ పట్టుకుని, లేని ప్రత్యేకతని తాగిన సరుకువల్ల వచ్చే మత్తుతో కాక, తాగడంలోనే ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు కొండలరావు.

"ఇక చాలు రండి. భోజనం చేద్దురుగాని" అంది.

"మాల్యాద్రిగారు మనింట్లో భోజనం చేస్తారివాళ" అన్నాడు కొండలరావు.

సీతకిమ్మనలేదు. ఇద్దరికీ వడ్డించింది.

మధ్యాహ్నం కొండలరావు డ్యూటీకి వెళ్ళాడు. మాల్యాద్రి నిద్రపోయి లేచేసరికి గుమ్మం దగ్గర సీత నిలబడి ఉంది. కొండలరావు బీరు తాగాడు కాని, తను తాగింది విస్కీ. నిజానికి నిద్రచాలలేదు. కాని గుమ్మం దగ్గర సీతని చూశాక మత్తు దిగిపోయింది.

"చూడండి, కోతికి ఏడవడం నేర్పడం మీకు చాలా సులువు కావచ్చు. కొండలరావు గారికి మందు నేర్పడం అంత ఆనందించే విషయం కాదు" అంది.

మాల్యాద్రి పగలబడి నవ్వాడు. సీత ఒక్క క్షణం నివ్వెరపోయింది. మాల్యా నవ్వు ఆమె ముఖం చూస్తుంటే ఇంకా ఎక్కువయింది. మాల్యాద్రి అందంగా నవ్వుతాడు నవ్వుతూంటే చూడాలనిపించేంత అందంగా నవ్వుతాడు. కాని ఇప్పుడు నవ్వుతున్న మాల్యాద్రిని చూస్తుంటే సీతకి ఒళ్ళు మండింది.

"సీతా! కొండలరావు గురించి నీకేం తెలుసు?"

సీతకి కోపం వచ్చింది. మొదటిసారిగా ఏకవచనంలో పిలిచినందుకు. రెండు తన భర్త గురించి తనకి తెలుసా అని అడిగినందుకు.

"మీకేం తెలుసు?"

"నాకు చాలా తెలుసు. నీకు తెలియకూడనివి తెలుసు. నీకు తెలియనక్కరలేనివి తెలుసు. నీకు తెలియకపోవడం వల్ల, నాకు భర్తగురించి అంతా తెలుసన్న గర్వాన్ని పెళ్ళాలకి భర్తలే కోరి మిగులుస్తారని తెలుసు."

"మేల్ చావనిజమ్ - హిపోక్రసీ!" అరిచింది.

"ఓ.కె. పెళ్ళి కాక ముందు కొండలరావు కల్లు తాగేవాడు. బీడీకాల్చేవాడు. కొచ్చిన్‌లో రెండేళ్ళు డిప్యుటేషన్ మీద ఉన్నప్పుడు అలవాటయింది. నిన్ను పెళ్ళిచేసుకునే దాకా తాగాడు. ఇప్పటికీ తాగాలని ఉంది. కాని అంతకు మించి నీమీద గౌరవం ఉంది. ఆ ఒక్క కారణానికే తాగలేకపోతున్నాడు.నువ్వు చూసిన బీర్ బాటిలు అతనిందాకా తాగిన ఆరో బాటిలు - చాలా?"

సీతకి తల తిరిగింది.

"పెళ్ళికాక ముందు కొండలరావుకి కొచ్చిన్‌లో స్థిరపడిన తెలంగాణా అమ్మాయి - పేరు సరవ్వ - ఆమెతో పరిచయముంది. అది చాలా చిన్న పరిచయం. సరవ్వ సెక్సీగా ఉంటుంది. నీకన్న సెక్సీగా ఉంటుంది. మంచం మీద సరవ్వ ఇవ్వగల సుఖం.."

"స్టాపిట్!" అని అరిచింది సీత. ఆమెకి దుఃఖం పొర్లు కొచ్చింది. మధు ఏడుస్తున్నాడు. కాళ్ళకి చుట్టుకున్నాడు. మధుని వదిలించుకుని తనవాటాలోకి పారిపోయి ఓ మూలకి కూలబడి భోరుమంది.

మధుని ఎత్తుకుని మాల్యాద్రి వచ్చాడు. ఆమె ముందు చాక్లెట్ కోసం మారాం చేసే పసిబిడ్డని సముదాయించే గార్డియన్ లాగ (తండ్రి అనడం లేదు!) కూర్చున్నాడు.

"సీతా! నీకు గర్వం ఉంది. ప్రతి స్త్రీకి భర్తపట్ల ఉంటుంది. దానిని స్త్రీకంటే భర్తే ఎక్కువ పోషిస్తాడనీ, కాపాడతాడనీ స్త్రీకి తెలీదు. ఇది పురుషాహంకారంతో మాట్లాడే భర్తల తరపున మాటే. కొన్ని విషయాలు తెలీకపోవడం వల్ల కాపురాల్లో ఆనందం మిగులుతుంది. నీ అహంకారం చూస్తున్నాను. నీ గర్వాన్ని చూస్తున్నాను. నిన్ను హింసించాలనే ఈ మాటలు చెప్పాను. కాని అబద్ధాలు మాత్రంకావు."

లేచాడు. మధుని ఇంకా చేతుల్లోనే ఉంచుకు బయటికి రెండడుగులు వేసి "ఒక్కటి మాత్రం అబద్ధం" అన్నాడు.

సీత అంత దుఃఖంలోనూ తలెత్తింది.

"సరవ్వ నీ కంటే సెక్సీ ఉంటుందన్నది - ఈ మాట కొండలరావు అనలేదు. నేనన్నాను. అది అబద్ధం" నవ్వి "కొండలరావుకి నీ మీద చాలా ప్రేమ, దాన్ని కాపాడుకునే బాధ్యత ఇప్పట్నుంచీ నీది. ఎలాగంటే నీకు తెలిసిన విషయాలు నీకు తెలీనట్టు ఇక నుంచీ

నటించడం నీకు మంచిది. మరోమాట కోతి బొమ్మని ఏడిపించడం నాలాంటి వాడికి చాలా సులువు. గాడి తప్పితే నువ్వు తప్పిస్తే కొండలరావుని నవ్వించడం చాలా కష్టం, ఏడవడం పూర్తయాక ముఖం కడుక్కోనిరా, అంతవరకూ మధు నా గదిలో ఉంటాడు."

మాల్యాద్రి తలుపు దగ్గరికి లాగి వెళ్ళిపోయాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments